

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Број: С1 3 У 031404 19 У
Сарајево, 7.7.2020. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Јадранке Брењо као предсједника вијећа, Љиљане Лаловићи и Маиде Бикић као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Станке Ђеклић, у управном спору тужиоца Јовић С&Д доо, Угљевик, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-776-6/18 од 22.11.2018. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 7.7.2020. године, донио је сљедећу:

ПРЕСУДУ

Тужба се одбија.

Образложење

Оспореним рјешењем одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против одлуке о додјели уговора, уговорног органа Општина Угљевик, број: 02-404-53/15 од 16.11.2015. године, у трећем поновљеном поступку јавне набавке услуга одржавања мреже локалних и некатегорисаних путева и улица, а уједно је одбијен захтјев за поврат накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 3.500,00 КМ, као и накнаде трошкова за састав жалбе у износу од 2.812,050 КМ.

Против коначног рјешења тужилац, као понуђач, је покренуо управни спор из разлога прописаних у одредби члана 11. Закона о управним споровима БиХ. Тужилац сматра да је оспорено рјешење у супротности са чланом 3, те чланом 50. став 1. тачка е) Закона о јавним набавкама, јер понуда изабраног понуђача не задовољава услов прописан тачком 13.3. став 2. тачка б) тендерске документације.

Основни приговор се односи на изјаву о техничкој оспособљености, која, супротно захтјеву тендерске документације, не садржи датум издавања, па је закључак тужене о ваљаности наведене изјаве произвољан. Осим тога, приговара начину на који је увезана и нумерисана понуда и не прихвата аргументе тужене да се понуда, са становишта увеза, може прихватити. Због тога, како тужба указује, образложење тужене нема вањаних разлога, што указује на повреду члана 233. у вези са чланом 200 Закона о управном поступку, на чему заснива захтјев за поништење рјешења и накнаду трошкова насталих у управном поступку и предметном спору.

У одговору на тужбу тужена и заинтересовано лице су у цијелости остали код навода из побијаног рјешења и предложили да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао правилност и законитост побијаног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ”, број:19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде, из сљедећих разлога:

Коначним рјешењем одбијена је жалба понуђача, који је у овом спору тужилац, изјављена против одлуке о додјели уговора у поступку јавне набавке услуга одржавања мреже локалних и некатегорисаних путева и улица на подручју општине Угљевика, а одбијен је и захтјев за накнадом трошкова поступка јавне набавке, укључујући таксу на жалбу. Према образложењу оспореног рјешења, тужена је оцијенила да је уговорни орган у потпуности провео поступак на начин прописан материјалним прописом, да у поступку није било повреда које би биле од утицаја на законитост одлуке о избору најповољније понуде, те је одбио приговоре који су истакнути жалбом. Тужена је утврдила да је понуда изабраног понуђача чврсто увезана металним механизмом, да садржи правилно провучен и увезан јемственик, са наљепницом који указује да не постоји могућност неометаног вађења и уметања листова понуде, да је понуда правилно нумерисана, иако прва страница не садржи нумерацију, али, како закључује тужена, ово није утицало на непрекинут и тачан низ нумерације. Такође, тужена је прихватила као тачну чињеницу да изјава о техничкој оспособљености не садржи датум издавања, али како је уз изјаву да има закључен уговор са концесионаром, достављен управо уговор на који се изјава односи, оцијенио је, увидом у уговор, да изјава не може бити старија од 5 дана.

По оцјени овог судског вијећа, одлука тужене није доведена у сумњу приговорима тужбе.

Поступак јавне набавке је формалан поступак и проводи се на начин и у складу са одредбама Закона о јавним набавкама („Сл. гласник БиХ”, бр. 39/14, у даљњем тексту: ЗЈН). Одредбом члана 53. став 1. ЗЈН,

100

1. The first part of the report is a general introduction to the subject of the study. It discusses the importance of the study and the objectives of the research. It also provides a brief overview of the methodology used in the study.

2. The second part of the report is a detailed description of the methodology used in the study. It discusses the data sources, the data collection methods, and the data analysis methods. It also provides a brief overview of the results of the study.

3. The third part of the report is a detailed description of the results of the study. It discusses the findings of the study and the implications of the findings. It also provides a brief overview of the conclusions of the study.

4. The fourth part of the report is a detailed description of the conclusions of the study. It discusses the findings of the study and the implications of the findings. It also provides a brief overview of the conclusions of the study.

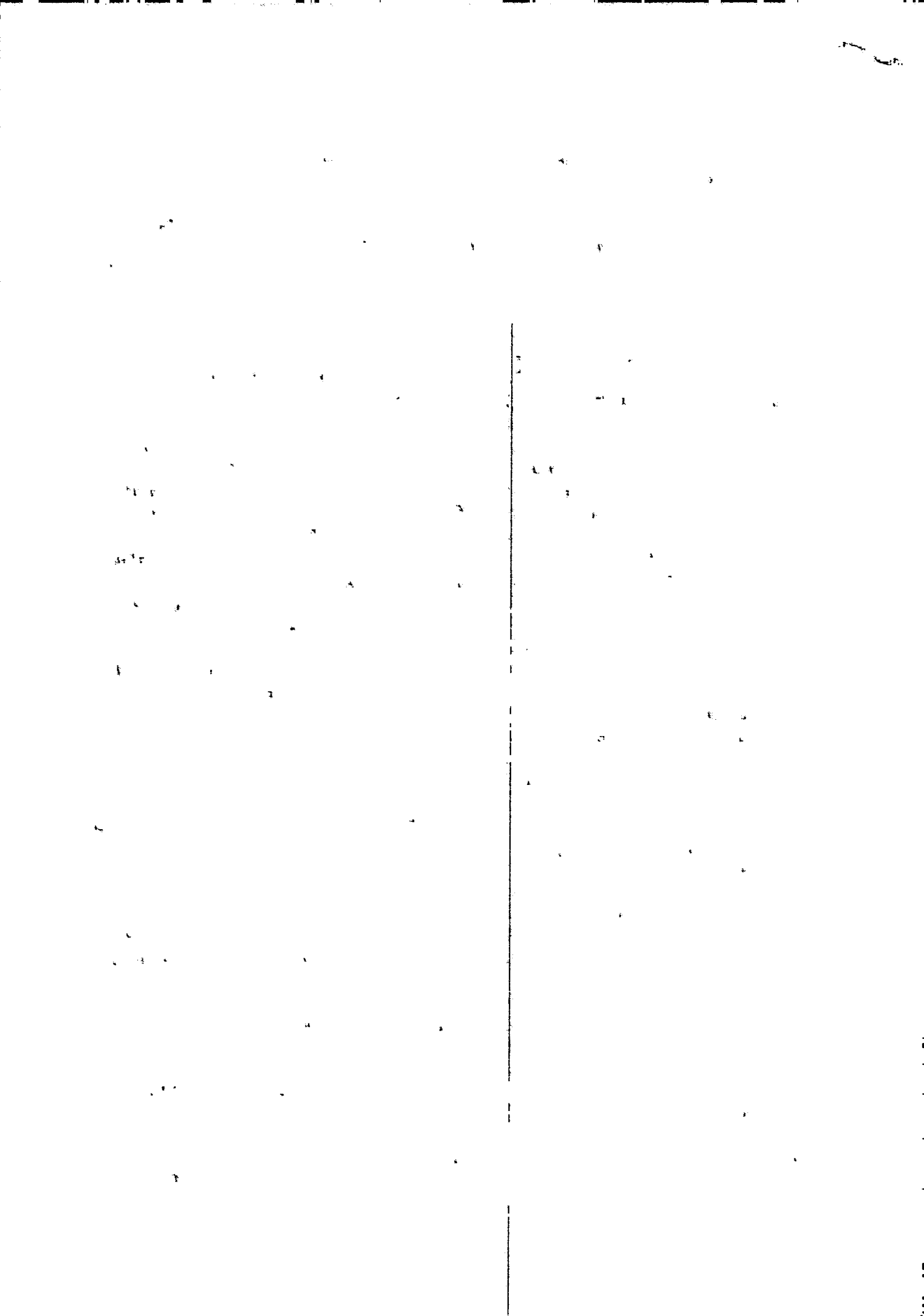
5. The fifth part of the report is a detailed description of the conclusions of the study. It discusses the findings of the study and the implications of the findings. It also provides a brief overview of the conclusions of the study.

као и Упутством за припрему модела тендерске документације и понуда, прописано је да је уговорни орган дужан припремити тендерску документацију у складу са одредбама ЗЈН и подзаконским актима. Уговорни орган у тендерској документацији даје потпуне информације о условима уговора и поступку додјеле уговора, који су понуђачима довољни за припрему захтјева за судјеловање, односно понуда на стварно конкурентској основи.

По оцјени овог вијећа, уговорни орган је у конкретном случају дао јасне информације за учешће у поступку јавне набавке, прописао услове које морају испунити понуђачи и доказе које морају приложити, а изабрана понуда у потпуности испуњава прописане услове, како је то утврдила и тужена и, за своју одлуку, у односу на сваки приговор жалбе, дала јасне и ваљане разлоге. Наиме, када говоримо о строгој формалности поступка јавне набавке, то значи да се поступак мора проводити на прописани начин и по утврђеној методологији, али то никако не значи да форма може бити сама себи сврха. Форма постоји ради испуњавања и заштите садржине. У ситуацији када је тендерском документацијом захтијевано да се приложи изјава о техничкој оспособљености за извршење конкретних услуга и да та изјава не може бити старија од 15 дана, а понуђач достави изјаву која није датирана, али уз њу достави и уговор на који се изјава односи, и који је сачињен само 5 дана раније, постоје сви предуслови за закључак да изјава није старија од 5 дана и да се оцјени да је оваква изјава прихватљива. Свако друго резонување имало би за посљедицу давање преимућства формалности, чак и када та форма не штити садржину и супротна је прокламованом циљу. Тужена је у оспореном акту у потпуности одговорила задатку, оцијенила правилно овај жалбени приговор и дала ваљане разлоге које у цјелости прихвата и овај суд.

Нису прихватљиви ни приговори тужбе који се односи на увезивање изабране понуде и начин нумерације. Изабрана понуда, како је тужена утврдила, је увезана чврстим механизмом, има јемственик који је увезан наљепницом која се не може скинути без трага и без повреде јемственика, па је сваки приговор у односу на тај чврсти увез неоснован. Избор увезивања је на понуђачу, он не мора да стави отисак воска нити неки други топови материјал, али мора обезбиједити понуду на начин да се избјегне свака могућност накнадне измјене понуде. У конкретном случају понуда је правилно увезана и нумерисана, па прихватајући све разлоге тужене, ово вијеће одбија те жалбене приговоре као неосноване.

Стога, по налазу овог вијећа, оспорено рјешење садржи све што је прописано у одредби члана 230 и члана 200. став 2. Закона о управном поступку БиХ („Службени гласник БиХ”, број: 29/02 до 53/16) потпуније, образложење оспореног рјешења садржи утврђено чињенично стање, разлоге који су били одлучујући при оцјени доказа,

разлоге због којих није уважен који од захтјева странака, разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на онакво рјешење како је дато у диспозитиву и правне прописе на основу којих је ријешена управна ствар, због чега је овај суд, у складу са чланом 37. став 2. Закона о управним споровима БиХ, одлучио као у диспозитиву пресуде.

Како је тужба тужиоца одбијена као неоснована то му у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ“ број: 19/02 до 74/10 не припада право ни на трошкове управног спора.

ЗАПИСНИЧАР
Станка Ђеклић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Јадранка Брењо

